

ناکامی نشست رایس، اولمرت و عباس

با پایان نشست سه جانبه کاندولیزا رایس، ایهود اولمرت و محمود عباس، وزیر خارجه آمریکا طی نطق کوتاهی اعلام کرد: موضع گیری آمریکا و پیش شرط های آن درباره حل بحران فلسطین تغییر نکرده است.

این نخستین نشست رهبران اسرائیلی و فلسطینی با حضور یک مقام ارشد آمریکایی از ماه ژوئن ۲۰۰۳ تاکنون بود.

رایس در این نطق پنج دقیقه ای ضمن اعلام پایان این نشست سه جانبه خطاب به خبرنگاران اظهار داشت: دیدارهای ما همچنان با مقامات مسوول فلسطینی در راستای حل بحران فلسطین و رسیدن به نتیجه نهایی و ملموس در این زمینه ادامه خواهد داشت.

بنا به گزارش رادیو اسرائیل قرار است که رایس هفته آینده نیز برای ادامه مذاکرات به سرزمین های اشغالی سفر کند.

رایس هم چنین گفت: در این نشست ما بار دیگر بر این تاکید کردیم که دولت متحد ملی فلسطین و راه حل بحران فلسطین باید در چارچوب شرایط تعیین شده از سوی کمیته چهارجانبه و در راس آن اعتراف به مشروعیت اسرائیل از سوی دولت متحد ملی فلسطین انجام گیرد.

وی گفت: ما همان طوری که در سابق نیز گفتیم منتظر خواهیم ماند که دولت متحد فلسطین تشکیل شود، برنامه کاری خود را ارائه دهد و پس از آن درباره همکاری یا عدم همکاری مشروعبت یا عدم مشروعیت این دولت موضع گیری خود را اتخاذ خواهیم کرد. با توجه به مواضع رایس پس از نشست سه جانبه و اصرار حماس بر اصول خود از جمله به رسمیت نشناختن رژیم صهیونیستی، به نظر می رسد سایه شکست همچنان بر این نشست و نتایج به دست آمده از آن حاکم است.

به گزارش ایسنا از همان آغاز سفر مشخص بود که با توجه به موضع رژیم صهیونیستی در قبال دولت متحد ملی فلسطینیان و گروه حماس، رایس ماموریت دشواری برای از سرگیری روند متوقف شده مذاکرات صلح در پیش خواهند داشت. این در حالی است که فلسطینیان امیدوارند بتوانند آمریکا را قانع کنند تا از اقدام دولت

تازه تشکیل شده متحد ملی – متشکل از گروه حماس و جنبش فتح – حمایت کند.

رژیم صهیونیستی اعلام کرده تا زمانی که اعضای گروه حماس حاضر در دولت متحد ملی موجودیت این رژیم را به رسمیت نشناسد، خشونت را محکوم نکندند و تعهد خود را به توافقنامه های صلح قبلی اعلام نکنند، با دولت متحد ملی فلسطینی مذاکره نخواهد کرد.

واقعیت این است که تلاش های آمریکا در حالی آغاز شده که کمتر تحلیلگری معتقد است صهیونیست ها یا فلسطینیان، برای پذیرفتن یک مصالحه جدی که لازمه صلح است آماده‌اند. حماس نیز در واکنش به سفر رایس به سرزمینهای اشغالی و نتایج حاصل از نشست سه جانبه اعلام کرد که موضع آمریکا همچنان منفی و مخالف تشکیل دولت متحد ملی با وجود توافق ملی فلسطینی ها در این زمینه است و همچنان با همان منطق قدیمی و شکست خورده خود مبنی بر محاصره و انزوای فلسطینی ها رفتار می کند.

حماس از دولت آمریکا خواسته است تا دولت متحد ملی اتی فلسطین را به رسمیت بشناسد. حماس هم چنین موضع رایس درتعامل با دولت متحد ملی اتی فلسطین را منفی توصیف کرد و دولت آمریکا را فرا خواند تا دولت متحد ملی را به رسمیت شناخته و به اراده و خواست ملت فلسطین احترام بگذارد و در برابر آن مانع تراشی نکند.

اسماعیل رضوان، سخنگوی حماس در بیانیه‌ای مطبوعاتی درباره گفته های رایس پس از نشست سه جانبه با ابومازن، رییس تشکیلات خودگردان فلسطین و ایهود اولمرت، نخست وزیر اسرائیل در شهر بیت‌المقدس گفت: کنفرانس کوتاه و مهم بود و درقبال تعامل با دولت متحد ملی جنبه منفی داشت.

وی گفت: این کنفرانس به آمادگی دولت آمریکا در تعامل با دولت اتی فلسطین اشاره‌ای نکرد درحالی که اکثر کشورهای جهان از توافقنامه مکه مکرمه استقبال کرده‌اند. مارتین ایندیک، رییس مرکز سیاست های خاورمیانه بروکینگز در آمریکا سفرهای رایس به منطقه خاورمیانه از جمله سرزمین های

اشغالی فلسطین را اقدامی در راستای استراتژی جدید دولت آمریکا دانسته است. وی با اشاره به مشکلات عدیده‌ای که مردم فلسطین با آنها رو به رو هستند، خاطرنشان کرد: به دلیل اهمیت اسرائیل برای آمریکا موضوع فلسطین در راس امور دولت آمریکا قرار دارد و این کشور نسبت به بسیاری از موضوعات کشورهای عربی بی توجه است.

وی افزود: چنانچه آمریکا خواهان حل مسالمت آمیز بحران فلسطین و اسرائیل است، باید اسرائیل را وادار کند تا در نزدیک ترین زمان ممکن با فلسطینی ها به توافق برسد. عمرو موسی نیز اوضاع کنونی را برای برگزاری کنفرانس بین المللی با نظارت سازمان ملل متحد ضروری دانست و افزود: اعراب از آمریکا توقع دارند که نقش جانبدارانه خود را از اسرائیل کنار گذاشته و نقش شفافی را در منطقه ایفا کند.

وی خاطرنشان کرد: کنفرانس بین المللی صلح باید با یک جدول زمانی جهت اجرای قطعنامه ها و تصمیمات این کنفرانس همراه باشد. از سوی دیگر این مذاکرات در

حالی برگزار شد که هنوز بحران داخلی سرزمین های فلسطینی که از اختلاف بین حماس و جنبش فتح، به رهبری محمود عباس، ناشی شده است. دو جناح رقیب فیصله نیافته است. در جناح رقیب فلسطینی در جلساتی که در مکه برگزار شد توافقنامه‌ای را برای تشکیل دولت وحدت ملی امضا کردند اما این توافقنامه هنوز به اجرا گذاشته نشده است و گفته می شود که هنوز اختلافات دو طرف در زمینه هایی

مانند تغییر موضع حماس در قبال اسرائیل، توزیع سمت های دولتی و سرنویشت تشکیلات موازی امنیتی رفع نشده است. ابومازن تهدید کرده بود که در صورتی که جنبش حماس به ائتلاف با فتح تن در ندهد، دستور برگزاری انتخابات پیش از موعد پارلمان و رهبری فلسطینیان را صادر خواهد کرد. این سخنان به تشدید درگیری بین شبه نظامیان حماس و فتح منجر شد که در جریان آن، حدود نود نفر جان خود را از دست دادند.

رهبر تشکیلات خودگردان فلسطینی انتظار دارد که با تشکیل دولت متحد ملی، کشورهای غربی به تحریم اقتصادی سرزمین های

فلسطینی خاتمه دهند.

این انتظار در حالی است که چندی پیش مجدداً کمیته چهارجانبه در پایان نشست خود در واشنگتن، از سرگیری ارسال کمک های بین المللی به فلسطین را همان شروط از پیش اعلام شده شامل به رسمیت شناختن رژیم صهیونیستی و همه توافق های قبلی میان فلسطین و اسرائیل و نیز خلع سلاح گروههای مبارز فلسطینی اعلام کرد. در نشست کمیته چهارجانبه تصمیم گرفته شد که نشست اتی این گروه در برلین و بعد از نشست سه جانبه کاندولیزا رایس، ایهود اولمرت و محمود عباس تشکیل شود.

تحریم ها علیه فلسطینیان در حالی تداوم دارد که به دلیل تحریم ها و نابود شدن زیر ساخت های فلسطین، نرخ فقر در فلسطین به میزان بی سابقه ای رسیده است به طوری که ۷۹ درصد مردم در نوار غزه زیر خط فقر و ۵۱ درصد در فقر کامل به سر می برند. اوضاع کرانه باختری که ۲/۵ میلیون فلسطینی در آن زندگی می کنند درست همانند شرایط ۱/۵ میلیون جمعیت غزه ناامید کننده است. بخش مهمی از این مسایل به خاطر کنترل کامل اسرائیل روی مرزها، محدودیت سفر، نابودی زیرساخت های فلسطین و تجزیه مناطق فلسطینیان است.

بی هیچ تردید و شکی می توان گفت عامل بسیاری از بحران های فعلی در فلسطین و درگیرهای داخلی میان نیروهای حماس و فتح، به چالش کشیده شدن دولت حماس توسط دول غربی و اسرائیل و تحریمهای اقتصادی این دولت بوده است؛ دولتی که بر اساس انتخابات دموکراتیک مردم فلسطین انتخاب و تعیین شد. تحریم های اقتصادی و سیاسی علیه دولت حماس این فرصت را از این دولت منتخب فلسطینی گرفت که بتواند توانایی های سیاسی و اقتصادی خود را به جهان نشان دهد.

بسیاری از شخصیتهای سیاسی جهان و در راس آنها مقامات آمریکا و فرانسه پیش از آنکه جنبش حماس وارد عرصه سیاسی شود از منتقدان اصلی عملکردهای این جنبش بودند و معتقد بودند که حماس تنها با وارد شدن به عرصه سیاسی می تواند مقبولیت

مشکلات منطقه ای و ضرورت عملگرایی

طرفین، این نقیصه برطرف گردد.
– ایجاد زمینه‌ای برای انجام مذاکرات سیاسی بین ایران و آمریکا نباید بیش از این به تعویق افتد.
– آغاز روند مذاکرات گزینشی، بصورت بالقوه می تواند تفاوت های عمیق بین دو کشور درخصوص مسایل هسته ای ایران و همچنین درگیریهای منطقه‌ای را روشن سازد.

– آمریکا همانطور که روابط سازنده‌ای را با چین و پیش از آن با اتحاد جماهیر شوروی سابق آثم در زمانی که در بخشهای خاصی از سیاستهای داخلی و بین‌المللی با یکدیگر دارای اختلاف نظر بودند، برقرار

ساخت، می‌بایست با ایجاد آمادگی برای کشف حیطه‌های منافع مشترک و اجتناب از سیاست‌های مشکل ساز، خود را به ایران نیز نزدیک سازد.

– تفهیم و سبب زمینه را برای پیشرفتی فزاینده در خصوص حوزه‌هایی که دو دولت را از همدیگر جدا می‌سازد، فراهم سازد.
– تغییرات درعراق می‌تواند هم به ایران و هم به آمریکا انگیزه‌های جدیدی

و رود مجدد برخی مقامات آمریکا به

موضوع مذاکره با ایران و تاکید بر انجام گفتگو با تهران در مورد مساله عراق، نشان می‌دهد کاخ سفید به موازات ایجاد فضای خاص سیاسی علیه ایران، ناگزیر بسوی عملگرایی منطقه‌ای، به عنوان یک گزینه مطرح در میان سایر گزینه ها در ارتباط با ایران می‌نگرد و توامان به آن سمت نیز حرکت می‌کند.
بحث مذاکره آمریکا و ایران پس از اظهارات وزیر خارجه آمریکا مبنی بر امکان گفتگوی مستقیم میان تهران – واشنگتن و به موازات تشدید جنگ روانی علیه فعالیت‌های صلح‌آمیز هسته‌ای ایران، مورد توجه محافل سیاسی و رسانه‌های غربی قرار گرفته است.

«کاندولیزا رایس» با اشتباه خواندن سیاست کاخ سفید در قبال جمهوری اسلامی طی ۲۸ سال گذشته گفته که آمریکا طی این سال‌ها سیاست تماس با ایران را دنبال نمی‌کرد و اذعان کرده است، ما سیاست درستی را نداشتیم.

رایس با ابراز تأسف از اینکه واشنگتن از زمان تسخیر سفارت آمریکا و گروگان گرفتن دیپلمات‌های این کشور، مناسبت دیپلماتیک با تهران نداشته است، عنوان کرد: شخصا پیشنهاد تغییر ۱۸۰درجه‌ای این سیاست را مطرح کرده‌ام.

وی گفت: آماده مذاکره با ایران درباره هر موضوعی هستم که تهران مایل به گفتگو درباره آن باشد در هر زمان و مکانی اما فقط به شرط اینکه ایران برنامه غنی‌سازی اورانیوم را تعلیق کند.

رایس مذاکره با ایران را دشوار قلمداد کرد و افزود: برخی دولتهای پیشین تلاش کردند که با ایران مذاکره کنند اما در طول ۲۷ سال گذشته ناکام ماندند. البته رایس در عین حال مدعی شده که آمریکا مایل است با ایران گفتگو کند اما این ایرانیان هستند که نمی‌خواهند با واشنگتن گفتگو کنند.

به گزارش ایرنا اظهارات رایس در وضعیت و شرایط فعلی می‌تواند حاوی دو نکته اساسی باشد: یکی توجه کاخ سفید به توصیه‌های گزارش بیکر- همیلتون و هم‌زمان با آن فشار سیاسی به ایران. سخنان رایس در زمانی اعلام می‌شود که برخی از رسانه‌های آمریکا از نقش

۱۳ سال جنگ سرد کره شمالی

ترجمه: مهدی صفری

منبع: ال پائیس، چاپ اسپانیا

را در زمینه غنی سازی اورانیوم افزایش داده است.

۲۰۰۴

در ژانویه، کره شمالی یک هیات رسمی ایالات متحده از جمله یک کارشناس هسته‌ای از راکتور یونگ بیون بازدید می‌کند. در فوریه، پدر بمب هسته‌ای پاکستان عبدالقادر خانف می‌پذیرد که فناوری غنی سازی را در اختیار چند کشور از جمله کره شمالی، لیبی قرار داده است. پیونگ یانگ می‌گوید که اعتراف عبدالقادر خان نادرست است. در ماه ژوئن سومین دور تماسها برگزار می‌شود. ایالات متحده کمک‌های نفتی و تضمین‌های امنیتی را برای پیونگ یانگ پیشنهاد می‌کند در صورتی که این کشور برنامه هسته‌ای خود را کنار گذارد. دور دوم مذاکرات شش جانبه در پکن آغاز می‌شود.

۲۰۰۵

در فوریه پیونگ یانگ برای اولین بار اعلام می‌کند که سلاح هسته‌ای در اختیار دارد و اضافه می‌کند که مذاکرات را ترک می‌کند. در دسامبر در چارچوب مذاکرات شش جانبه، کره شمالی متعهد می‌شود که برنامه هسته‌ای خود را در ازای کمک، تضمین امنیتی و همکاری دیپلماتیک رها کند. در ماه نوایر پنجمین دور گفتگوها بدون هیچ پیشرفتی در پکن رها می‌شود. کره شمالی بعد از آن به طرح آمریکا برای آسیب زدن به سرمایه‌های بین‌المللی این کشور اعتراض می‌کند.

۲۰۰۶

در جولای هفت آزمایش پرتاب موشک از ساحل شرقی اش انجام می‌دهد، از جمله آزمایش موشک دور برد تاپودونگ-۲ در اکتبر- پیونگ یانگ اولین ساخته هسته‌ای خود را منفجر می‌کند.

۲۰۰۷

۸ فوریه نشست بین‌المللی درباره کره شمالی در پکن آغاز می‌شود. ۱۳ فوریه کره شمالی متعهد می‌شود که برنامه هسته‌ای خود را کنار بگذارد. راکتور هسته‌ای اصلی خود را در ازای کمک در زمینه تامین انرژی غیرفعال کند. این توافق در پکن با حضور نمایندگان دو کره، ایالات متحده، روسیه، ژاپن و چین حاصل شد.

۱۹۹۴

در ماه اکتبر، دولت آمریکابه ریاست جمهوری بیل کلینتون توافقی را با کره شمالی در ژنو پس از دو سال مذاکره امضا کرد. در نتیجه کره شمالی می‌پذیرد که برنامه هسته‌ای خود را کنار بگذارد. در عوض آمریکا، کره جنوبی و ژاپن دو راکتور آب سبک در اختیار پیونگ یانگ قرار خواهند داد.

۱۹۹۸

۳۱ آگوست، کره شمالی تصدیق می‌کند که موشک حامل اولین ماهواره‌اش را پرتاب کرده است. گزارش‌های متعدد نشان می‌دهند که یک موشک تاپودونگ ۱ از فراز جزیره اصلی مجمع‌الجزایر ژاپن (هونشو) عبور کرده و به دریا سقوط کرده است.

۲۰۰۲

در اکتبر فرستاده وزارت خارجه آمریکا، جیمز نلی، مذاکرتی را ارائه می‌دهد که به گفته واشنگتن تایید می‌کند پیونگ یانگ مخفیانه در حال توسعه یک برنامه غنی‌سازی اورانیوم است. کره شمالی پاسخ می‌دهد که حق دارد سلاح‌های هسته‌ای در اختیار داشته باشد.

در دسامبر، پیونگ یانگ تایید می‌کند که در نظر دارد دوباره راکتور یونگ بیون را راه‌اندازی کند و دستگاه‌های امنیتی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی را در این نیروگاه غیرفعال کند. همچنین بارسان آژانس را اخراج می‌کند.

۲۰۰۳

در ژانویه، کره شمالی پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (ان، پی، تی) را ترک می‌کند. در ماه آگوست اولین دور مذاکرات شش جانبه در پکن آغاز می‌شود، پیونگ یانگ تهدید می‌کند که اقدام به آزمایش یک بمب اتمی و یک موشک بالستیک جدید خواهد کرد. ایالات متحده، روسیه، ژاپن و چین حاصل ماه اکتبر، کره شمالی می‌گوید که توانایی خود